

der virkelig bliver rejst Tiltale mod de paagældende, og at de ved det; jeg synes derfor, at Straffen kunde være meget mere enkel og for en stor Del falde bort. De samme Regler, som anvendes overfor Forbrydelser mod Kongen og Kongemagten, skal ogsaa være anvendelige, naar Kronprinsen eller Ministrene i Statsraadet fører Regeringen. Jeg vilde foretrække, at baade Ministre og Prinser kom ned paa Jorden til os andre, saa at der ikke blev nogen særlig Strafart for Forbrydelser mod dem; og det var i og for sig heller ikke nødvendigt at tage Ministrene med; thi medens vi et Par Gange her i Landet har været i Kongetrang, har vi aldrig haft Trang for Ministre; det har altid været muligt at faa dem. Ja, der var nok en Gang, da det konservative Folkeparti eller Højre, som det den Gang kaldtes, ikke havde mere end 8 Mand, men havde Brug for 9 — de klarede det dog —, men ellers har der ingen Trang været paa Ministre, og derfor var det maaske heller ikke nødvendigt at medtage Ministrene mellem dem, der er særlig beskyttet. Men i alt Fald, hele dette Forhold synes jeg kunde ordnes nemmere og bedre ved, at der altid skulde finde offentlig Paatale Sted, og at den skulde rejses af Justitsministeren.

Straffen for Forbrydelser mod offentlige Valg, eller som det hedder: „Den... .., som forvanser eller forspilder saadant Valgs Udfald, straffes med Fængsel indtil 4 Aar“, forekommer mig at være en lovlige grusom Straf; mindre kunde sikkert gøre det; i det hele er det et af de Tilfælde, hvor Hæfte vilde være at anbefale, saa meget mere som det vist nok er sjældent, at nogen frivilligt forvanser et Valgs Udfald.

Jeg skal nævne et Par andre Bestemmelser, først § 136 i Kapitlet om Forbrydelser mod den offentlige Orden og Fred: „Den, som fremkalder Opløb med det Forsæt at øve eller true med Vold paa Person eller Gods, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller Hæfte.“ Det forekommer mig, at det er en alt for voldsom Straf, og det er forhaabentlig en af de Paragraffer, vi kan forhandle med den højtærede Minister om og faa ændret. Og noget lignende maa sikkert kunne siges om § 139, hvor det hedder: „Den, som uden derved at have forskyldt højere Straf offentlig tilskynder til Forbrydelse, straffes med Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar“. I Bemærkningerne siges det mere tydeligt, hvad det

er, det drejer sig om, nemlig at det er Mord, Brandstiftelse og Plyndringer. I de sidste Tilfælde er det ingenlunde for streng en Straf, men saa synes jeg, at det burde siges tydeligt i Paragraffen, hvad det egentlig er, det drejer sig om. Der maa vist gives noget lempeligere Straffebestemmelser paa dette Omraade. Men til dem, der mener, at det er særlig strenge Straffe, der her foreslaas overfor Forbrydere; mod offentlige Myndigheder og imod Staten, skal jeg bemærke, at de kan se i Christian den Femtes Danske Lov, at man den Gang straffede ganske anderledes, nemlig ved at hugge Hovedet af Manden og sætte det paa en Stage og hans højre Haand ved Siden af. Det var Straffe, som havde nogen Art, som kunde føles, og imod dette er de Straffe, som her foreslaas, jo rene Bagateller. Jeg skal til Underretning for ærede Oppositionsmænd oplyse, hvad der nævnes i Danske Lovs Artikel 6—4—9; der hedder det: „Taler nogen ilde om Kongens Regæring, have forbrudt Ære og Gods. Hvis saadan Tale ogsaa haver Udseende til Opsettelse imod Kongen, da er Livet ogsaa forbrudt.“ Vore Venstredaktører, som daglig taler ilde om Kongens Regering, kunde maaske redde Livet efter denne Paragraf, men Æren og Godset vilde for længst være gaaet fløjten. I § 127 er der Tale om Bestikkelser. For Bestikkelse kan anvendes Fængsel indtil 3 Aar. I Bemærkningerne hedder det, at Bestemmelsen kun omfatter det Tilfælde, at den ulovlige Fordel ydes *for at* formaa Tjenestemanden til at handle paa en vis Maade, medens det Forhold, at Fordelen ydes, *fordi* der er handlet paa en vis Maade, ikke er strafbart. Det forekommer mig at være noget urimeligt. Tjenestemandens Modtagelse af den ulovlige Fordel er derimod ifølge § 146 strafbar i begge Tilfælde; han straffes med Fængsel indtil 6 Aar. Jeg sætter f. Eks., at en Politimester indstiller en Automobilgrosserer til at være tilsynsførende med Biler, en Forretning, der vist kan tjenes ganske artigt paa, 7 000—8 000 Kr. i en større By, og at Grosserereren bagefter forærer Politimesteren en Bil — hvad er nu Ret her? Hvem skal straffes, og hvem ikke? Efter min Mening skulde begge straffes, i hvert Fald burde Grosserereren miste det Embede, han har faaet, men efter Paragraffen skal Tjenestemanden straffes, og Grosserereren ikke. Det Forhold synes jeg ikke er ganske retfærdigt.

I § 140 bestemmes: „Den, som forhindrer Afholdelsen af lovlige offentlige Sam-